

SMÅGRUPPEOPPLEGG
KAPITTEL 2, 14-26.

JAKOB

ET BREV OM LEVENDE TRO

Tro og gjerninger

Jakob 2,14-26.

Et av de store spørsmålene i forbindelse med Jakobs brev er: Er det en motsetning mellom Jakob og Paulus? Lærer Paulus at en blir rettferdiggjort ved tro mens Jakob lærer at en blir rettferdiggjort ved gjerninger? Både Jakob og Paulus bruker Abraham som eksempel. Men de argumenterer svært forskjellig:

Jakob: Var det ikke på grunn av gjerninger at vår far, Abraham, ble erklært rettferdig? (Jak 2,21) Dere ser altså at mennesket blir erklært rettferdig ved gjerninger, og ikke bare ved tro. (Jak 2,24)

Paulus: For vi mener at mennesket blir rettferdig for Gud ved tro, uten lovgjerninger. (Rom 3,28). Dersom han (Abraham) ble rettferdig for Gud på grunn av sine gjerninger, da hadde han jo noe å rose seg av. Men for Gud hadde han ikke det. Abraham trodde Gud, og derfor regnet Gud ham som rettferdig. (Rom 4,2-3)

Likevel, de to bibelske forfatterne har ikke uforenlige synspunkter. De har bare ulike måter å vinkle stoffet på.

For det første: Jakob advarer mot en død kunnskapstro, dvs. en tro som ikke bærer frukt (Se Jak 1,22; 2,15-16; 2,18-19). Det samme gjør Jesus (Matt 7,24-27; 12,33; Joh 15,1-6). Paulus understreker likedan at ingen kan si at siden en er frelst ved tro, så er det ikke så nøye med gjerningene (Rom 6). Og for Paulus er troen en tro "virksom i kjærlighet" (Gal 5,6). Johannes sier videre at for et gjenfødt Guds barn, er det umulig å leve i synd (1 Joh 3,6). En som er født av Gud, har kjærlighet (1 Joh 4,7-8). Med andre ord: Alle de bibelske forfattere regner med, som det naturligste av verden, at en levende tro gir seg uttrykk i gode gjerninger.

For det andre: Paulus advarer mot lovgjerninger, dvs. gjerninger vi skal gjøre for å fortjene frelsen. Han er opptatt av at vi ikke lenger er "under loven". Abraham hadde ikke gjort noe for å fortjene frelsen, han fikk den gratis, ved tro. Jakob derimot snakker ikke om "lovgjerninger" på samme måte som Paulus, men bare om gjerninger. Han sier ikke at vi frelses av gjerninger alene. Men Abrahams tro var ikke bare en død kunnskapstro, den var en levende tro: han var villig til å ofre Isak.

(14-17) Troen må ikke bli bare ord og fromme ønsker. En som mangler mat og klær, får ikke dekket sine behov bare ved at vi kommer med vennlige ord og fromme fraser. Det eneste som kan hjelpe er at noen ofrer noe og gir ham mat og klær! (Kanskje disse ordene rammer våre holdninger til våre brødre og søstre i de fattige delene av verden.)

(18) Det er bare den troen som har gjerninger, som er synlig for andre. Sml Joh 13,36: "Har dere kjærlighet til hverandre, da skal alle kunne se at dere er mine disipler". Se også 1 Pet 2,12; 3,1. Sammenlign også hva som skjer når det ikke er samsvar mellom liv og lære: Rom 2,21-24. Vi tror ikke på mennesker som ikke viser at det er samsvar mellom liv og lære. En kristen som ikke lever som en kristen, er lite troverdig

(19) Tro er noe mer enn å holde for sant. De onde ånder vet nemlig også hva som er sant. De har likevel ikke et rett forhold til Gud.

(20-24) Her argumenterer Jakob nettopp slik vi har angitt øverst på dette arket. Abrahams tro var ikke en død tro. Abraham trodde Gud i den grad at han var villig til å ofre sin eneste sønn, Isak. Tro og gjerning var for Abraham en og samme sak.

(25) Rahab står det om i Josva 2. Hun hadde tro for at Gud ønsket at Israelittene skulle innta det lovede landet (v 9 ff). Hun tok konsekvensen av det hun trodde: Hun hjalp de speiderne Josva hadde sendt inn i Jeriko. Dermed reddet hun sitt eget liv og sin families liv.

(26) Et legeme uten ånd, er bare et lik. Tro uten gjerninger, er en død tro.

SAMTALESPØRSMÅL.

1. Bruk 5 minutter til å lese Jak 2,14-26 hver for dere. Fortell hverandre etter tur hva dere særlig har lagt merke til under lesningen.

2. Hvordan kan vi oppmuntre hverandre til å gjøre gode gjerninger uten at vi misforstår og tror at gjerningene skal gjøre oss fortjent til frelse?

3. Hva er egentlig "tro" for noe? Hva er forskjellen på en død og en levende tro?

4. "Jeg vet at vi ikke bør ligge sammen før vi er gift," sier Else. "Men vi klarer bare ikke å stå imot, og Gud tilgir oss sikkert. Vi er da frelst ved tro!?" Hva vil dere si til Elses resonnement?